

එතුමුකෝටික තර්කයෙන් බෞද්ධ යථාර්ථය පිළිබිඹු වේ ද ?

සමන්ත ඉලංගකෝන්

අරමුණ

භාරතීය ඥාන විභාගයේ මෙතරම් භාරතීය තර්ක ශාස්ත්‍රයේ ද අභ්‍යන්තරව ප්‍රකට කෙරෙන එතුමුකෝටික තර්කය පෙර පර දේදී ක තර්ක ශාස්ත්‍රයෙන් හෝ සහ දාර්ශනික විචාරකයන් හෝ නොමිඳ අවධානයට සහ විචාරකයන්ට යොමු වී තිබේ. පැරණි භාරතීය ආගමික ශාස්ත්‍රවරුන් හා දාර්ශනිකයන් සිය ආගමික හා දාර්ශනික ප්‍රස්තුත විග්‍රහ කිරීමේදී භාවිත කළ එතුමුකෝටික ප්‍රස්තුත නැත බෞද්ධ පෙළ පොත් වල එන විශ්වර අනිකුත් මූලාශ්‍රයන් අභිධරා සිටී. එතුමුකෝටික ප්‍රස්තුත වල පෙවැනි හා සිවුවන ප්‍රකාශන සම්බන්ධයෙන් උද්ගත වූ කැටලුදායක තත්ත්වයන් සමඟම එතුමුකෝටික අපෝහක ක්‍රමයන් ලෙස ද විවරණය කෙරිණි. එනම් මුල් ප්‍රකාශනයේ සිට සිවුවැනි ප්‍රකාශනය කරා ගමන් කිරීමේදී ක්‍රමික ව පරමාර්ථ සත්‍ය කරා ගමන් කරන බව යි. ඒ අනුව සිවුවැනි ප්‍රස්තුතය කිසියම් දෙයක් සම්බන්ධයෙන් පවතින ඉහලම යථාර්ථය විශද කරන බව එකල භාවකයේ සිටී සමහර දාර්ශනිකයන් හෝ ද අදහස වූ බව මූලාශ්‍රයන් පෙන් කෙළි වන කරුණ නි.

එතුමුකෝටික ප්‍රකාශනයන් නැත පොරතුරු බෞද්ධ පෙළ පොත් වල හඳුන් වූවිද එය මුද්ධ දේශනාවක් ලෙස කැනීමට තරම් ප්‍රමාණවත් තත්වී නොමැත. එහෙත් ඇතැම් අවස්ථා වල මුද්ධත්වයන් වනන්හේ එතුමුකෝටික ප්‍රකාශන ඇතැම් ගර්භ කරුණු පැහැදිලි කිරීමේදී භාවිත කොට තිබෙන නිසා එය “බෞද්ධ එතුමුකෝටික” වෙසෙසා දැක්වූ අවස්ථා ද